

[Arbejdsministeren]

være a-kasser, der er i en sådan situation, at de ikke behøver at forhøje kontingentet. Man kunne – og jeg tror, det var hr. Kim Behnke, der var inde på det – måske se på nogle af kassens udgifter til administration, som eventuelt kunne beskæres, så dette ikke får negative konsekvenser for de enkelte medlemmer af arbejdsløsheds-kassen.

Med andre ord: Forskellene er simpelt hen for store imellem a-kasserne til, at man kan svare entydigt på spørgsmålet.

Fru Lilli Gyldenkilde var også inde på spørgsmålet om lønmodtagerne, og hvilke konsekvenser det fik for lønmodtagerne, og havde så i øvrigt det synspunkt, at vi altid var efter lønmodtagerne og holdt hånden over de erhvervsdrivende. Her skal jeg blot henvise til hr. Stavads indlæg, som på udmærket vis redegjorde for de anstrengelser, der er i værk over for de selvstændiges mellemregninger med statskassen.

Men jeg vil navnlig takke den konservative ordfører, hr. Per Tærsebøl, for gå op og så klart sige: Det er helt forkert at opstille dette som et modsætningsforhold mellem lønmodtagere og andre i samfundet. Det drejer sig om medlemmerne af arbejdsløsheds-kasserne og det ganske uanset, om det er lønmodtagerkasser, eller om det er kasser for selvstændige erhvervsdrivende.

Ja, det var fristende at gå ind i en større debat med hr. Poul Nødgaard om, hvem der skal betale det forsikrings-system, vi har for arbejdsløshedsforsikringen her i Danmark. Jeg er af den opfattelse, at vi bør dreje udviklingen sådan, at man kommer tættere hen mod et enkelt forsikrings-system, hvor forsikringstagerne betaler en større del af udgiften. Og når man har det udgangspunkt – som jeg i øvrigt havde den opfattelse at Fremskridtspartiet var enig i – kan jeg ikke forstå, at man kan have noget imod konsekvenserne af det foreliggende lovforslag.

Men endnu en gang: Tak til de ordførere, som har tilsluttet sig lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejds-markedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 138:

Forslag til lov om ændring af lov om ferie. (Anvendelse af renteaftkastet af FerieKonto til uddannelsesformål).

Af arbejdsministeren (Kirkegaard).
(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ole Vagn Christensen (S):**

Dette lovforslag er også et led i finanslovforliget, og sigtet er en styrket beskæftigelsesmæssig indsats. Jeg skal her understrege, for at der ikke skal være nogen misforståelse, at Socialdemokratiet har tilsluttet sig dette lovforslag under nogle bestemte forudsætninger, som jeg senere skal komme ind på.

Dette lovforslag drejer sig om, at afkastet fra den selvejende institution Feriefonden nu inddrages og bruges til uddannelsesformål – i alt 200 mio. kr. for 1993-1994. Man kunne sådan set spørge, om jagten nu er gået ind på de selvejende institutioners friværdier. Det gør jeg ikke, for jeg ved godt, at sådanne tanker er der ikke nogen der giver sig af med. Hvis det modsatte skulle være tilfældet, vil jeg da gerne bede om, at man bekræfter her fra talerstolen, at der er tale om, at dette skal være noget tilbagevendende.

Jeg vil gerne understrege, at der er forskellige ting, jeg oplever som skuffende ved dette forslag. Et sådant forslag opstår på forskellig vis, og jeg betragter dette forslag som værende et af de forslag, som skulle have smidt Socialdemokratiet ud af forhandlingerne – forhandlinger, som i allerhøjeste grad drejede sig om, at vi skulle styrke beskæftigelsen og uddannelsesindsatsen i flere milliarder kroners-klassen. Jeg mener, at det er meget skuffende, hvis no-